

בס"ד. ערב ראש השנה תשע"ה.

להעיר את השנה

(8) שו"ע אורח חיים סימן תקפג

(ב) אוכלים ראש כבש לומר נהיה לראש ולא לזנב וזכר לאילו של יצחק: הגה יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים שאגוז בגימטריא חטא ועוד שהם מרבים כיחה וניעה ומבטלים התפלה (מהרי"ל) והולכין אל הנהר לומר פסוק ותשליך במצולות ים כל חטאתינו וגו' (מנהגים) וגם נוהגים שלא לישן ביום ראש השנה (ירושלמי) ומנהג נכון הוא:

(2) משנה ברורה סימן תקפג

(ט) שלא לישן וכו' - משום דאיתא בירושלמי מאן דדמיך בריש שתא דמיך מזלי. והאר"י ז"ל אמר שאחר חצות מותר לישן שכבר נתעורר המלאך ע"י תפלות ותקיעות וב"ח כתב שהר"מ היה ישן בר"ה. ויושב בטל כישן דמי ועיין בח"א שכתב דאחר האכילה יקבע עצמו ללימוד ואם ראשו כבד עליו (י) יישן מעט אם א"א לו בלא זה ויש נוהגים לגמור כל התהילים:

(24) ספר ליקוטי הלכות או"ח - הלכות סעודה הלכה ד

ובו יתבאר ענין ראש השנה ויום הכפורים ועשרת ימי תשובה וספוד וארבעה מינים והושענא רבא ושמיני עצרת ושמיחת תורה:

על - פי התורה תשעה תקונין יקריין וכו' בסימן כ ליקוטי מוהר"ן חלק א, עין שם כל התורה מראשה לסופה: (א) וזה בחינת ראש השנה. כי כל עבודתנו בימים הקדושים הללו בראש השנה ועשרת ימי תשובה וערב יום הכפורים ויום הכפורים וספוד וארבעה מינים עד שמיני עצרת, הכל הוא כדי לגלות קדשת ארץ - ישראל כדי שנוזק לבא לארץ - ישראל. שנה עקר קדשת איש הישראלי כמו שאמר רבנו זכרנו לברכה. בעת שהגיד לעמו התורה הנוראה הנ"ל. שאמר אז בזה הלשון, מי שרוצה להיות איש ישראל, דהינו שילך מדרך אדם לדרך אלהים אי אפשר כי אם על - ידי ארץ - ישראל. גם אמר שהעקר בשזוהר אדם לנצח המלחמה לבוא לארץ - ישראל כמו שכתוב שם בסוף התורה הנ"ל. וזה לשונו, באלין אשתפח גבר תקיף, הינו פשעא לבחינת ארץ - ישראל אזי נקרא גבר תקיף כי קדם שפא לבחינת ארץ - ישראל אזי אל יתהלל חוגר כמפתח. אבל אחר כך פשענא אז נקרא איש מלחמה, עד כאן לשונו:

נמצא שעקר קדשת איש הישראלי ועקר נצחון המלחמה שצריכין לנצח בזה העולם העקר הוא לבוא לארץ - ישראל. וזה בחינת עבודתנו בימים הנוראים הקדושים הללו מראש השנה עד שמיני עצרת, כי קדשת ארץ - ישראל מתגלה בראש השנה, כמו שכתוב בשבח ארץ - ישראל, תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה שמשם עקר קדשת ארץ - ישראל. כמו שמבאר בדברי רבנו זכרנו לברכה (במקום אחר בליקוטי תנ"ך סימן מ"ם) נמצא, שעקר קדשת ארץ - ישראל מתגלה בראש השנה. וזה בחינת פגות כל המצוות והתפלות של ראש השנה, כי מבאר בכתבי האר"י ז"ל שבראש השנה מתחלת הנסירה שמנסרין בחינת מלכות מראש השנה עד יום פפור נמצא, שבראש השנה צריכין לכוון שנוזק מהרה לבוא לארץ - ישראל ששם עקר התגלות מלכותו יתברך כנ"ל. ולבוא לארץ - ישראל הוא על - ידי תורה שמשכיכין כמבאר בהתורה הנ"ל (באות ו) וזה לשונו, ובזכות התורה שמשכיכין זוכין לארץ - ישראל וכו' ומבאר שם שאי אפשר לבוא לארץ - ישראל עד שמכניעין תחלה הרשעים

המונעים מוציאי דבת הארץ. והכנעת המונעים הוא כפי התחדשות התורה. והתחדשות התורה הוא כפי הקדשה שנתוסף למעלה, עין שם היטב והבן:

והכלל, שאי אפשר לבוא לארץ - ישראל אלא על - ידי התחדשות התורה שעל - ידי זה נבראים בחינת מלאכים שהם מקבלים כח מאדום להכניע המונעים מלבוא לארץ - ישראל. שעל - ידי זה דיקא זוכין לבוא לארץ - ישראל. וכחות אלו המלאכים שמקבלין מאדום הם כפי התחדשות התורה. והתחדשות התורה הוא כפי רבוי הקדשה שנתוסף למעלה כפ"ל. ורבוי הקדשה שנתוסף למעלה הוא על - ידי רבוי הנפשות שמתקשר הצדיק עמהם בשעת התפלה שמתפלל קדם הדרוש כפ"ל, דהינו פשאו ממשיו התורה על - ידי מטה עזו של מעשים טובים שלו. רק הוא ממשיו התורה על - ידי רחמים ותחנונים כעני בפתח. וגם על תפלתו אינו סומך את עצמו. כי תפלת יחיד לפעמים מואסין בתפלתו רק הוא מקשר את עצמו בשעת התפלה עם רבים, דהינו עם כל העדה העומדים בשעת הדרוש. ועל - ידי זה תפלתו תפלת רבים שאין הקדוש - ברוך - הוא ממאס תפלתם. ועל - ידי תפלה זו בהתקשרות נשמת רבים. על - ידי זה נתעוררין רחמי ה' יתברך ומשפיע עליו דבורים חמים כגחלי אש מלב העליון.

והכלל, שאי אפשר לבוא לארץ - ישראל אלא על - ידי התחדשות התורה שעל - ידי זה נבראים בחינת מלאכים שהם מקבלים כח מאדום להכניע המונעים מלבוא לארץ - ישראל. שעל - ידי זה דיקא זוכין לבוא לארץ - ישראל. וכחות אלו המלאכים שמקבלין מאדום הם כפי התחדשות התורה. והתחדשות התורה הוא כפי רבוי הקדשה שנתוסף למעלה כפ"ל. ורבוי הקדשה שנתוסף למעלה הוא על - ידי רבוי הנפשות שמתקשר הצדיק עמהם בשעת התפלה שמתפלל קדם הדרוש כפ"ל, דהינו פשאו ממשיו התורה על - ידי מטה עזו של מעשים טובים שלו. רק הוא ממשיו התורה על - ידי רחמים ותחנונים כעני בפתח. וגם על תפלתו אינו סומך את עצמו. כי תפלת יחיד לפעמים מואסין בתפלתו רק הוא מקשר את עצמו בשעת התפלה עם רבים, דהינו עם כל העדה העומדים בשעת הדרוש. ועל - ידי זה תפלתו תפלת רבים שאין הקדוש - ברוך - הוא ממאס תפלתם. ועל - ידי תפלה זו בהתקשרות נשמת רבים. על - ידי זה נתעוררין רחמי ה' יתברך ומשפיע עליו דבורים חמים כגחלי אש מלב העליון.

דהינו הסתלקות המחין שנהו בחינת שנה. ואחר כך על - ידי השופר נתעורר מהשנה וכו', עין שם כל זה בפנונת, הינו בחינה הנ"ל שצריכין להמשיך באורי התורה רק על - ידי רחמים ותחנונים דיקא ולא יתלה בשום זכות. ואז דיקא זוכין לבוא לארץ - ישראל כפ"ל. וזהו בחינת שנה ודורמייטא הנ"ל שהוא הסתלקות המחין בשביל לנסר את המלכות שהוא בחינת ארץ - ישראל כפ"ל, הינו פשרוצין לזכות לארץ - ישראל שהיא בחינת מלכות צריכין לסלק את המחין שהם בחינת מטה עזו הנ"ל, דהינו ממשלת עזו שיש לו ממצוות ומעשים טובים שלו שהם בחינת מחין. כי כל המצוות שעושין על - ידי כל מצוה ומצוה נמשך על האדם מן ודעת קדוש, כי המצוות הם חכמתו יתברך שמו, כי אורייתא מחכמה עלאה נפקת. וכמו שכתוב, אני חכמה וכו' אני בינה וכו'. נמצא, שכל אדם כפי המצוות ומעשים טובים שזוכה לסגל שהם בחינת מטה עזו, כמו כן יש לו מן ושכל דקדשה. ובראש השנה פשרוצין להמשיך מחין חדשים בחינת באורי התורה כדי לזכות לארץ - ישראל שהוא בחינת תקון המלכות דקדשה. אזי צריכין מקדם לסלק כל המחין שיש לו ממצוות ומעשים טובים שלו, שנהו בחינת מטה עזו שאין צריכין להשתמש בו עתה בשביל המשכת התורה. וזה בחינת שנה הסתלקות המחין שהם בחינת הכח של כל המצוות ומעשים טובים שמסלקין עתה ואין משתמשים בהם רק עומד לפני ה' יתברך ברחמים ותחנונים כעני פרש ואין עני אלא מן הדעת, הינו שעומד לפני ה' יתברך כמו שאין בו שום דעת כי מאחר שמסלק מאתו כח המצוות ומעשים טובים שלו, בודאי אין בו שום דעת. כי עקר הדעת האמתי הוא מצוות ומעשים טובים. ועכשו בראש השנה אנו יודעין פחיתות ערכנו שאין כח במעשינו להמשיך עלינו חדושי תורה בחינת קדשת מחין חדשים. על - פן אנו מסלקין דעתנו לגמרי רק אנו עומדין לפני יתברך כעני וכרש בפתח שואל. וזהו בחינת שנה הסתלקות הדעת, כי אין עני אלא מן הדעת כפ"ל, כי אנו מבקשים רק רחמים ותחנונים: